

ART

Obres com *Dona pintora i maniquí* (1951) mostren com Antoni Clavé va estar fortament influït per Picasso i com va extreure nous matisos de temes que l'artista malagueny havia treballat sovint. CAN FRAMIS

L'instint, la melangia i la llibertat d'Antoni Clavé

Can Framis exposa 76 obres de l'artista de col·leccions catalanes

La Fundació Vila Casas enceta els actes del centenari d'Antoni Clavé a Can Framis amb l'exposició *Clavé 100 anys*. Les 76 obres que la formen provenen de col·leccions privades catalanes.

ANTONI RIBAS TUR

BARCELONA. Antoni Clavé (Barcelona, 1913 - Saint-Tropez, 2005) va ser un home "solitari, melangiós, defensor de la seva intimitat", afirma Daniel Giralt-Miracle. "Darre de les seves obres hi ha un rerefons reflexiu, existencialista, tennit de melangia", afegeix el crític, que ha sigut l'encarregat de seleccionar les 76 pintures de l'artista que es poden veure a Can Framis dins l'exposició *Clavé 100 anys*. Les obres provenen d'una dotzena de col·leccions privades catalanes -dues són propietat de la mateixa Fundació Vila Casas- i recorren les diferents etapes de la seva trajectòria, des de les primeres obres d'alè noucentista fins a l'esclat creatiu que li van provocar els viatges que va fer a mitjans dels anys 80 al Japó i els Estats Units.

La mostra reflecteix "el reconeixement i l'acollida que Clavé va tenir a casa nostra", afegeix el comissari, i dóna el tret de sortida als actes commemoratius del centenari del naixement de l'artista. El 3 d'abril es posarà una placa al carrer Valldonzella, on va néixer i va viure fins que es va exiliar; el 5 abril se celebrarà un acte institucional al Palau de la Generalitat, i el 2014 es-

tà previst que el MNAC li dediqui una gran exposició antològica.

La melangia de l'obra d'Antoni Clavé es remunta a la Guerra Civil i a l'exili. Mai va ser "un home de partit", recorda Giralt-Miracle, però va estar compromès amb la República. Va fer cartells per al Comissariat de Propaganda i va lluitar al front d'Aragó. L'exili i el seu pas pel camp de concentració de les Haràs van marcar la seva vida. El 1942 es va instal·lar a París i el 1954 es va traslladar a Saint-Tropez, on va abandonar l'escenografia -un camp destacat dins la seva trajectòria- per dedicar-se només a la pintura.

Pocs anys després d'arribar a París, l'art de Clavé va fer un tomb. La visita que va fer al taller de Picasso el 26 d'agost del 1944 amb Joan Rebull i Emili Grau Sala li va "canviar la vida". "Havia de ser una visita de

cortesia, però Picasso els va ensenyar durant tota una tarda el que estava fent, els va donar tota una lliçó", afegeix el curador.

Al llarg de la seva carrera, l'artista va buscar la seva pròpia identitat a través de l'experimentació sense deixar de mirar la tradició dels grans mestres antics que admirava, com Velázquez, el Greco i Goya, i l'empremta que Picasso havia deixat en la seva obra. Va ser, diu Giralt-Miracle, "un artista d'instint", que, potser perquè va ser un home molt modest, no va tenir més reconeixement públic. "Li faltava la malícia de Picasso, l'astúcia de Miró i el domini i la intel·lectualització d'Antoni Tàpies", explica Giralt-Miracle. Al Japó és un artista admirat. El 2011 va obrir les portes a Yamanashi, a prop de Tòquio, el Museu de la Llum, un pavelló dissenyat per Tadao Ando on es poden contemplar diverses obres seves.

"Clavé ho podia fer tot, podia ser des d'un figuratiu rigorós a un abstracte infinit, es mou entre aquests dos pols", afegeix el comissari. Les peces de Clavé que van tenir més èxit entre els col·leccionistes, com es pot veure a l'exposició, van ser les sèries de retrats de reis i reines que va fer als últims anys 50 i als anys 60, quan ja començava a agafar distància de la influència de Picasso amb un llenguatge d'arrel expressionista més personal. Els viatges que va fer al Japó i Nova York, quan ja tenia prop de 80 anys, "el van fer reviscolar com a artista", conclou Giralt-Miracle. ■

Un Clavé d'inspiració japonesa: *En blau i negre* (1987). CAN FRAMIS